

RAONS

PER NO LEGISLAR L'EUTANÀSIA

I. Fi i Mitjans

- *Mai un fi suposadament bo justifica l'ús de mitjans dolents. Cal que tan el fi com el mitjà escollit siguin bons.*

II. El primer principi de la Medicina

- Per què el primer principi de la medicina, reconegut des de sempre i arreu del món, afirma: *primum non nocere* és a dir: primer no danyar.

III. No mataràs

- Per què matar un altre ésser humà és sempre inacceptable, i ho és per principi. És la base de la convivència i de la democràcia: el respecte a la vida de l'altre.

IV. SENSE AUTOESTIMA NO HI HA AUTONOMIA

- Per què aquell que ha perdut l'autoestima fins a desitjar la mort no està en condicions d'emetre un judici realment lliure i per tant no és autònom.

V. RECLAMA APRECI I AJUDA

- Per què aquell que quan manifesta desitjar la mort està reclamant que se'l valori i se l'ajudi a viure dignament.

VI. MÀXIMA VULNERABILITAT

- Per què aquesta persona és llavors màximament vulnerable. I els vulnerables han de ser protegits – i no morts – per la família, la societat i la medicina.

VII. IRREVERSIBLE

- Per què encara que fos autònom i lliure, pot canviar més tard de pensament. I no podrà fer-ho si ja està mort.

VIII. NO TOCA AL METGE

- Per què mai un metge pot donar mort al seu pacient. Això no és funció del metge. Què fora de la confiança en el metge, que és la base de la relació entre ell i el malalt, si el metge podés decidir matar el malalt si –a criteri propi– pensés que el seu sofriment és excessiu, o que la seva vida no és ja de qualitat suficient o que és una càrrega per a la sanitat pública... I això mateix és el que està passant avui a Holanda, on la tercera part de les eutanàsies es fan sense el consentiment del malalt, només per criteri mèdic. I això malgrat que la llei exigeix el consentiment del malalt... Hi ha moltes dades sobre el tema, recollides per les pròpies autoritats holandeses, que ho demostren sense cap mena de dubte.

IX. ÈXODE

- És ben conegut l'èxode de gent gran d'Holanda cap a països on l'eutanàsia no està ni aprovada ni ben vista, com Alemanya... Si es queden a Holanda tenen moltes probabilitats de sofrir eutanàsia a mans de metges que no tindran inconvenient en posar després una altra causa de mort al certificat de defunció. Els mateixos metges holandesos ho expliquen així a les enquestes mèdiques efectuades.

X. L'EXPERIÈNCIA HOLANDESA

- Ni els polítics ni els gestors ni els metges de Catalunya són d'una pasta diferent als d'Holanda. Pensar altra cosa seria recaure en els deliris del xicot...

XI. DIGNITAT NO ÉS TENIR SINO SER

- Per què *la dignitat no rau en el que es té si no en el que s'és*. I un malalt terminal no té salut, però és l'expressió més punyent d'humanitat: el sofriment.

XII. CURES PAL·LIATIVES

- Perquè la medicina és avui en dia capaç d'evitar el dolor, en qualsevol grau que es presenti, sense recórrer a donar mort. D'això se'n ocupa la medicina pal·liativa, una especialitat mèdica força recent que ha assolit el més alt nivell d'eficàcia.

XIII. MANCA D'ESTIMACIÓ

- Per què la manca d'autoestima depèn massa sovint de la manca d'heteroestima (de l'estimació i valoració per part dels altres). I la millora en l'estima dels altres, dels que envolten al malalt, va seguida de recuperació de l'autoestima i del desig de viure, com ha estat mostrat per estudis clínics.

XIV. EL PROBLEMA

- Per què el problema no és morir dignament. El problema és viure dignament.

XV. APLICACIÓ DE LA LLEI

- aprovar una llei d'eutanàsia, tot i que sigui en uns pocs supòsits molt restrictius, implicar forçosament una aplicació tan indulgent com la que s'ha fet amb la llei de l'avortament, on el 98% de casos són deguts a suposades però gairebé sempre inexistents "causes psicològiques greus" de la mare. Igualment, passarà amb l'eutanàsia.

XV. PENDENT REL·LISCÓS fins l'eutanàsia sense consentiment

- Com passa a Holanda, s'acabarà fent eutanàsia a discreció: a criteri primer de tot del metge: un nou "paternalisme mèdic", això del que tan es vol fugir avui en dia) del que en seran culpables els polítics i ideòlegs entestats en un liberalisme radical sense límits que resulta certament utòpic. Després, a criteri de familiars. Finalment, a demanda de polítics i gestors, preocupats per una disminució de les despeses públiques: és sabut que el 50% de les despeses sanitàries les ocasionen les persones els malalts al llarg dels sis darrers mesos de malaltia.